

KALMAR LINDENSKOV

DAGNY JOENSEN

Tað er kalt og illslígt úti, tá vit fara í Sjonleikarhúsið at forvitnast, hvussu gongur við nýggja leikinum, sum júst nú verður vandur.

Tað er øskukalt á pallinum, og kuldin breiðir seg út á áskoðaraplássini, har Fiona Buffini, leikstjóri, Vár Jacobsen, hjálparleikstjóri og Edward Fuglø, sum hevur gjørt pallsmið og búnað, eygleiða lív og levnað á pallinum.

Pakkið á samfelagsliga botninum

I lötuni venja leikararnir brot úr leikinum, sum eftir tí vit skilja, eru myndir av mannalagnum, sum liva niðast á botninum í samfelagnum. Hetta er pakkið, sum livir í so andskræmiligum og harðrendum umhvørvi. Tú fært varhugan av, at á botni í hesum sambandi royðist at verða niðast á botni og at hetta botnlagið er óendaligt.

Slík pallmynd hevur neyvnan verið vist í Sjonleikarhúsinum áður, ið hvussu so er ikki tá talan er um sjónleik, men hægst í onkrum ræðufilmi, sum Leikhús Bio hevur sýnt á lørftinum.

Hetta eru myndir av mannalagnum í einari gøtu í ringasta slumbýlingi. Tað er ikki orðið, at umhvørvið er fallið í órøkt, og at menniskjuni eru hareftir.

Kærleiki og vakurleiki ókend fyribrygdi

Helviti og fanin er í hvørjum setningi, og persónar og pallur bera við sínum dæmi myndina av myrkastu niðu út í salin.

Har kenna menniskjuni ikki til vakurleika, og kærleikin er ein dreymur, sum speglast aftur í teirra verumáta um vónir og framtíðina. Tað tykist, sum eru tey kensluligir kryplingar, sum onkusvegna er lív í, hóast alt kring tey virkar følnað og lívssørt.

Vit siggja brotmyndir um gleðisgenturnar og drykkjumein. Hetta eru myndir, sum vit hava sæð áður, og vit hava eina hómung av, hvussu slíkur levnaður er, men her ber av.

Maktarloysi er so lætt at umskapa til hatur (Sjúrður Skaale)

Pakk

Tað er eingin glæstrimynd, sum leikarar í Sjonleikarhúsinum fara at halda upp fyri áskoðarunum, tá leikurin "Gøtan" verður frumsýndur 24. februar. Tað fingur vit eina hómung av undir venjingunum í vikuni

Líkist ikki leygarkvöld í Havn

Hóast ússaligar verur á gøtuni, so gleða tær seg eisini til at fara út leygarkvöld. Tær vilja undir øllum umstøðum gloyma veruleikan, neyð og armið, drekka sær eina kenning, afturfyri at leggja likam og sál sum gjaldoyra. Tá náttin kemur leita kvinnur og menn saman. Hóast tey hata hvønn annan, verður sex vápníð, kanska bert fyri at fáa ein lítlan aftrat teimum mongu framman undan.

Eftir hvat skilst, so eru bert tvey, sum seta spurnartekin til tilveruna.

Leygarkvöld í Havn líkist eisini glæstrimynd, mótevnis hesum verum á pallinum.

Av teimum leikbrotum, sum vit sóu mikudagin seinnapartin í Sjonleikarhúsinum, er tað avgjørt einki ivamál, at her verður ein mynd hildin upp fyri áskoðarunum, sum virkar skelkandi og ókend fyri øll. Tað verður spennandi at siggja leikin í síni heild. Hann verður frumsýndur 24. februar.

Nýtt leikritaskald

Leikurin "Gøtan", eftir Jim Cartwright, unga bretska rithøvundaskaldinum, hevur gingið sína síðursgond í Europa, men vit hava ikki hoyrt um hann áður. Eyðsæð hevur hann nóg nýtt at bera fram, tí leikir hansara, teir eru fyra í tali, hava verið spældir alla aðrastaðni, og nú eisini í Føroyum.

Tá leikararnir hava vant góða løtu, og øll eru pøst av tí sum verður sagt og gjørt á pallinum, rópar leikstjórinn, at nú er steðgur í fimm minuttir, og øll koma til sín sjálvs aftur.

Dámunin av ófliggjastligu og strongdu tilveruni á pallinum hongur í luftini, tá fólk sessast, tosa um vanlig gerandismál afturvíð einum temunni.

Sjey leikarar eru á pallinum og ein smágenta, og hesi hava tilsamans 30 leiklutir, sum fara at vísa áskoðarunum, hvussu lívið er hjá teimum, sum liva á skuggasiðuni.